

9862 *Llei 14/1985, de 20 de maig, de règim fiscal de determinats actius financers. («BOE» 129, de 30-5-1985.)*

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei, Sapiguen: Que les Corts Generals han aprovat la Llei següent i jo la sanciono.

Exposició de motius:

La reforma tributària va configurar un sistema fiscal l'aplicació del qual, a partir de 1979, ha posat de manifest clares discordances en matèria de la imposició personal.

La preponderància de les rendes de treball declarades i gravades en l'impost sobre la renda de les persones físiques no concorda amb les xifres reals d'altres tipus de rendes, entre les quals hi ha les derivades de capital.

Dins d'aquestes, la recerca d'economies d'opció en el pagament dels impostos, complementada pel dinamisme del mercat financer i la seva capacitat d'innovació, ha generat l'aparició d'un conjunt de nous actius financers. Característica comuna de molts d'aquests ha estat el fet de quedar al marge dels sistemes de control que hi ha en el sistema tributari.

L'absència de retencions a compte de l'impost sobre la renda de les persones físiques i de l'impost sobre societats, i la falta de comunicació de dades amb transcendència tributària a la Hisenda, han contribuït a mantenir l'opacitat d'aquests mercats.

La possibilitat d'amagar rendes i patrimonis i, si s'escau, el tractament favorable fiscalment d'aquestes rendes quan eren declarades, per indicació dels valors d'adquisició, han estat factors impulsors d'aquests mercats, que estaven estimulats no només per la mera rendibilitat en termes financers, sinó també per la capitalització dels avantatges fiscals que reportaven.

L'absència de control assegurava una maximització del benefici fiscal, de manera que es declarava en casos de minusvàlues i pèrdues, i es podia deixar de fer en cas de plusvàlues o increments de patrimoni. La discriminació respecte a altres tipus de rendes controlades fiscalment era evident.

En el mateix sentit han proliferat formes de col·locació de capitals els rendiments dels quals se satisfan en espècie, mitjançant el lliurament de béns o la prestació de serveis, eludint la retenció i la quantificació de la renda obtinguda per l'inversor.

Aquestes situacions són contràries als principis d'equitat i generalitat que han de caracteritzar el nostre sistema fiscal i, en particular, la imposició directa. No obstant això, el manteniment d'aquestes pràctiques ha trobat un punt de suport en la complexitat, els matisos i les peculiaritats de les normes tributàries i el complex procés que comporta la modificació de qualsevol figura tributària.

Des del punt de vista estrictament financer, la multiplicat d'aquest tipus de fórmules de col·locació de fons ha provocat serioses distorsions en els mercats, en detriment de la desitjable neutralitat del sistema financer. La capitalització de l'elusió d'un impost, com a forma complementària de rendibilitat, és inadmissible i lesiva per a la resta d'actius transparents a efectes fiscals.

La necessitat d'evitar aquests indesitjats efectes, fiscals i financers, que s'han descrit, ha trobat la ferma voluntat del Govern de delimitar la tributació dels nous actius financers, per assegurar la prevalença dels principis d'equitat i generalitat que conformen el nostre sistema tributari.

En virtut d'això, s'estableix ara amb caràcter general la submissió a les normes definidores dels rendiments del capital mobiliari de tota aquesta sèrie d'actes financers, de manera que s'assegura la retenció en cadascuna de les transmissions del degut percentatge sobre els rendiments efectivament obtinguts, cosa que ha de permetre alhora fer el degut control sobre aquests rendiments. D'aquest règim tributari general, únicament se n'han de separar els títols i les operacions que generen rendiments implícits que, per raons de política econòmica conjuntural, les autoritats financeres determinin, amb la finalitat de completar adequadament la imprescindible transparència del mercat de capitals. L'elevada liquiditat i ràpida negociabilitat dels actius corresponents, unides a les circumstàncies de percebre's sempre els rendiments per endavant per part de l'inversor, obliguen a fer una retenció única en el moment de la primera col·locació, i anticipar així presumptivament també totes les altres cessions o mediacions que es facin dels capitals de manera successiva en el futur, per garantir en tot cas la deguda correlació entre els rendiments determinats i la tributació retenidora que hi és aplicable.

Del règim fiscal genèric que s'acaba d'expressar tan sols se n'exceptua la sèrie de rendiments que deriven directament o mediatament del finançament extraordinari de la despesa pública o de les operacions referents a la permanència a Espanya de capitals en divises o procedents del mercat exterior, i la mateixa especificitat els fa diferents dels actius que d'ordinari fluctuen entre els subjectes financers.

Article primer. Rendiments de capital mobiliari en contraprestacions de la captació o utilització de capitals aliens.

1. Als efectes de l'impost sobre la renda de les persones físiques i de l'impost sobre societats, tenen la consideració de rendiments del capital mobiliari les contraprestacions de tot tipus, dineràries o en espècie, satisfetes per la captació o utilització de capitals aliens, incloses les primes d'emissió i d'amortització i les contraprestacions obtingudes pels participis no gestors en els comptes en participació, crèdits participatius i operacions anàlogues.

2. En particular, s'entén inclosa a l'apartat anterior la diferència entre l'import satisfet en l'emissió, primera col·locació o endossament, i el compromès a reemborsar al venciment, en les operacions el rendiment de les quals es fixi, totalment o parcialment, de manera implícita a través de documents com ara lletres de canvi, pagarés, bons, obligacions, cèdules i qualsevol altre títol utilitzat per a la captació de recursos aliens.

En aquesta operació, quan la permanència del títol en la cartera del prestamista o inversor sigui inferior a la vigència del títol, es computa com a rendiment la diferència entre l'import de l'adquisició o subscripció i el de l'alienació o amortització.

3. Les persones físiques o jurídiques que obtinguin els rendiments del capital mobiliari regulats a l'apartat anterior els han d'integrar en les seves respectives bases imposables. No es computen els rendiments negatius, excepte el que preveuen els articles cinquè i sisè d'aquesta Llei.

No obstant el que disposa el paràgraf anterior, les entitats oficials de crèdit, bancs, caixes d'estalvis, cooperatives de crèdit, societats mediadores en el mercat del diner, així com les empreses inscrites en els registres especials d'entitats financeres que depenen del Ministeri d'Economia i Hisenda han de determinar la seva base imposable en l'impost sobre societats computant íntegrament els rendiments positius i negatius procedents de les operacions realitzades amb aquests actius.

Article segon. Retenció sobre interessos i ingressos a compte sobre retribucions en espècie.

1. Sense perjudici del que disposen els articles següents, el pagador dels interessos està obligat a practicar una retenció sobre els mateixos interessos al tipus del 18 per 100.

2. L'obligació de retenir neix en el moment en què els interessos subjectes a retenció siguin exigibles pel preceptor.

En particular, s'entenen exigibles els interessos en les dates de venciment assenyalades a l'escriptura o contracte per a la seva liquidació o cobrament, o quan d'una altra manera es reconeguin en compte.

3. Quan la freqüència de les liquidacions d'interessos sigui superior a dotze mesos, s'ha d'ingressar, a càrrec de la retenció definitiva, la que correspongui als interessos generats cada any natural, en les condicions que s'estableixin per reglament.

4. Els bancs, caixes d'estalvis i altres entitats financeres que retribueixin el capital mobiliari mitjançant qualsevol tipus de retribucions en espècie estan obligats a ingressar a compte de l'impost sobre la renda de les persones físiques o de l'impost sobre societats del preceptor, el 18 per 100 del valor dels rendiments.

Les retribucions en espècie d'aquestes operacions s'han de valorar segons el preu de mercat dels béns lliurats o dels serveis prestats, directament o indirectament.

5. Els retenidors i entitats a què es refereix l'apartat anterior estan obligats a ingressar al Tresor en les condicions i els terminis que s'estableixin per reglament.

Article tercer. Retenció sobre els rendiments obtinguts en la negociació, amortització o reemborsament d'actius financers.

1. En els títols i operacions a què fa referència l'apartat 2 de l'article primer, la retenció s'ha de practicar, llevat del que disposa l'article següent, a totes i cadascuna de les transmissions, i s'ha d'aplicar el tipus del 18 per 100 a la diferència entre l'import obtingut en l'alienació o reemborsament i el d'adquisició o subscripció.

2. Aquesta retenció, l'han de portar a terme les persones o entitats següents:

a) En els rendiments obtinguts en l'amortització o reemborsament dels actius financers, el retenidor és l'entitat emissora o les institucions financeres encarregades de l'operació.

b) En els rendiments obtinguts en transmissions relatives a operacions que no es documentin en títols, així com en les transmissions encarregades a una institució financera, el retenidor és el banc, caixa o entitat que actuï per compte del transmissor.

c) En els casos no previstos en els apartats anteriors, és obligatòria la intervenció d'un fedatari públic que ha de practicar la retenció corresponent.

3. Per procedir a l'alienació o obtenir el reemborsament dels títols a què es refereix aquest article, els rendiments dels quals hagin de ser objecte de retenció, s'ha d'acreditar l'adquisició prèvia dels títols amb la intervenció dels fedataris o entitats esmentades a l'apartat anterior, així com el preu al qual es va fer l'operació.

4. Els retenidors estan obligats a ingressar al Tresor les retencions practicades en les condicions i dins els terminis que s'estableixin per reglament.

Article quart. Retenció sobre els rendiments obtinguts al descompte de determinats actius financers.

1. Als títols i l'operació dels compresos a l'apartat 2 de l'article primer d'aquesta Llei que el Ministeri d'Econo-

mia i Hisenda determini, se'ls ha de practicar una retenció única en el moment de la primera col·locació, amb l'aplicació del tipus del 45 per 100 a la diferència entre l'import obtingut en la col·locació i el compromès a reemborsar al venciment, tenint en compte, si s'escau, el que disposa l'article setè.

Quan l'operació no es documenti a través de títols, la retenció s'ha de practicar en el moment en què es materialitzi l'operació.

La retenció, l'han de practicar les persones o entitats que realitzin la primera col·locació d'aquests actius.

2. Els rendiments procedents d'aquests títols i operacions s'han d'integrar a l'impost personal que gravi la renda del preceptor, segons el que disposen els articles següents.

3. Els retenidors estan obligats a ingressar les retencions practicades en les condicions i els terminis que s'estableixin per reglament.

En cas que aquestes operacions financeres tinguin una durada superior a un any, l'ingrés de la retenció es pot periodificar per anys naturals, en les condicions que s'estableixin per reglament.

Article cinquè. Integració en l'impost sobre la renda de les persones físiques dels rendiments obtinguts de determinats actius financers.

1. Els rendiments procedents de la transmissió, reemborsament o amortització dels actius financers a què es refereix l'article anterior s'han d'integrar, una vegada compensats els positius amb els negatius, amb els restants del preceptor, per determinar el tipus mitjà de l'impost sobre la renda de les persones físiques.

2. El rendiment total computable a efectes de l'impost per aquest concepte no pot ser negatiu.

3. La quota corresponent al subjecte passiu per aplicació de la tarifa de l'impost és, exclusivament, la resultant de liquidar els rendiments que no procedeixin d'aquests actius financers a l'esmentat tipus mitjà. A aquesta s'hi han d'afegir les quotes corresponents als rendiments subjectes exclusivament al tipus mitjà o al mínim que hi pugui haver.

4. La retenció practicada no és deduïble en cap cas de la quota de l'impost.

Article sisè. Integració en l'impost sobre societats dels rendiments obtinguts de determinats actius financers.

1. Els rendiments procedents de la transmissió, reemborsament o amortització dels actius financers a què es refereix l'article quart d'aquesta Llei s'han d'integrar, una vegada compensats els positius amb els negatius, a la base imposable de l'entitat receptora.

2. El rendiment total computable, als efectes de l'impost, per aquest concepte no pot ser negatiu.

3. La retenció practicada no és deduïble, en cap cas, de la quota de l'impost.

Article setè. Càlcul de la retenció de l'ingrés a compte.

1. En les diferents modalitats de retenció o ingrés a compte sobre rendiments de capital mobiliari, aquestes s'han de practicar sobre el rendiment efectiu, que a aquests efectes no pot ser inferior al mínim determinat segons el que disposen els articles 3.3 i 16.3 de la Llei d'impost sobre societats, i l'article 3.3 de la Llei de l'impost sobre la renda de les persones físiques.

2. El Ministeri d'Economia i Hisenda fixa anualment un tipus de rendiment mínim per a cada grup genèric d'operacions, als efectes de l'aplicació de l'apartat anterior. Així mateix determina el preu de mercat aplicable als efectes del que disposa l'article 2n, 4, d'aquesta Llei.

Article vuitè. Contraprestacions per la cessió de capitals aliens exclosos de retenció.

1. No estan sotmesos a retenció els interessos i altres contraprestacions per la cessió de capitals aliens, en els casos següents:

a) Els rendiments dels títols emesos pel Tresor o pel Banc d'Espanya que constitueixin instrument regulador d'intervenció en el mercat monetari, així com els rendiments dels pagarés del Tresor.

b) Els interessos que constitueixen dret a favor del Tresor com a contraprestació de les dotacions d'aquest al crèdit oficial.

c) Els interessos i comissions de préstecs, que constitueixen ingrés de l'Institut de Crèdit Oficial, de les entitats oficials de crèdit, bancs, caixes d'estalvis, cooperatives de crèdit i societats mediadores en el mercat del diner, així com de les empreses inscrites en els registres especials d'entitats financeres que depenen del Ministeri d'Economia i Hisenda residents en el territori espanyol i subjectes a l'impost sobre societats.

No obstant això, els interessos i rendiments de les obligacions, bons o altres títols, emesos per entitats públiques o privades, nacionals o estrangeres, i que integren la cartera de valors de les entitats a què es refereix el paràgraf anterior estan sotmeses a retenció.

d) Els interessos i comissions que constitueixen ingrés d'un establiment permanent d'una entitat financera no resident a Espanya, quan siguin conseqüència de préstecs realitzats per l'establiment permanent, llevat del que disposa el paràgraf segon de la lletra anterior.

e) Els interessos de les operacions de préstec, crèdit o avançament, tant actives com passives, que realitzin l'Institut Nacional d'Indústria i l'Institut Nacional d'Hidrocarburs amb societats en les quals tinguin participació majoritària en el capital, excepció que no es pot estendre als interessos de cèdules, obligacions, bons o altres títols anàlegs.

f) Els interessos dels fons procedents de l'emissió d'obligacions que transfereixin les societats d'empreses als seus membres, en proporció a les quotes de participació en l'operació creditícia, d'acord amb les disposicions de la Llei 196/1963, de 28 de desembre, sobre associacions i unions d'empreses.

g) Els rendiments dels dipòsits en moneda estrangera i dels comptes estrangers en pessetes que se satisfacin a no residents a Espanya, llevat que el pagament el realitzin a un establiment permanent el Banc d'Espanya i bancs, caixes d'estalvis, caixes rurals i cooperatives de crèdit i altres establiments amb funcions delegades d'aquest.

2. Les exclusions a què fa referència l'apartat precedent no impedeixen el compliment de les obligacions d'informació, en les condicions que s'estableixin per reglament.

Article novè. Obligacions formals.

1. Les persones i entitats obligades a fer retencions o ingressos a compte sobre tota classe de rendes de capital mobiliari han de presentar, en les condicions que es determinin per reglament, la relació dels perceptors, ajustada al model oficial, comprensiva de les dades següents:

Nom i cognoms, raó o denominació social del perceptor; número del document nacional d'identitat o codi d'identificació; domicili fiscal; retenció practicada, i, si s'escau, rendiment obtingut amb indicació de la identificació, descripció i naturalesa dels conceptes gravats.

2. Les obligacions d'informació assenyalades a l'apartat anterior no són exigibles en relació amb els títols i operacions a què es refereix l'article quart d'aquesta Llei.

DISPOSICIONS ADDICIONALS

Primera.-1. Els fedataris públics que intervinguin o mitjancin en l'emissió, subscripció i transmissió de valors mobiliaris i qualsevol altre títol valor, o efectes públics, llevat dels pagarés del Tresor i els regulats per l'article quart d'aquesta Llei, estan obligats a comunicar aquestes operacions a l'Administració tributària presentant la relació nominal de compradors i venedors, la classe i el nombre de títols transmesos, els preus de compra o venda i el nom, la raó social, el document nacional d'identitat o el codi d'identificació, segons el cas, la data de transmissió i el domicili de l'adquirent i venedor, en els terminis i d'acord amb el model que determini el Ministeri d'Economia i Hisenda.

La mateixa obligació la tenen les institucions de crèdit i estalvi, les societats mediadores en el mercat del diner, les societats instrumentals d'agents mediadors col·legiats, els altres intermediaris financers i qualsevol persona física o jurídica que es dediqui habitualment a la intermediació i col·locació de títols valors o efectes públics, respecte a les operacions que impliquin, directament o indirectament, la captació o col·locació de recursos a través de qualsevol classe de valors o efectes, amb la mateixa excepció prevista en el paràgraf anterior.

Les obligacions d'informació que estableix aquest apartat s'entenen complertes respecte a les operacions sotmeses a retenció que s'hi s'esmenten, amb la presentació de la relació que preveu l'article novè.

2. S'ha de comunicar a l'Administració tributària l'emissió de certificats resguards o documents representatius de l'adquisició de metalls o objectes preciosos, timbres de valor filatèlic o peces de valor numismàtic, per les persones físiques o jurídiques que es dediquin habitualment a la promoció de la inversió en els esmentats valors.

3. Els bancs, caixes d'estalvis, cooperatives de crèdit i totes les persones físiques o jurídiques que es dediquin al tràfic bancari o creditici estan obligades a requeriment de l'Administració tributària a facilitar els moviments de comptes corrents, dipòsits d'estalvi i a termini, comptes de préstec i crèdit i altres operacions actives i passives de les esmentades institucions amb qualsevol contribuent.

Aquests requeriments, amb l'autorització prèvia del director general, o si s'escau, del delegat d'Hisenda competent, han de precisar les operacions objecte d'investigació, els subjectes passius afectats per la comprovació i investigació tributàries i l'abast de la investigació quant al període de temps a què es refereixi.

4. Les dades obtingudes per l'Administració tributària en virtut del que preveu aquesta disposició només es poden utilitzar per als fins tributaris encomanats al Ministeri d'Economia i Hisenda i, si s'escau, per a la denúncia de fets que poden ser constitutius de delictes monetaris, de contraban, contra la Hisenda pública i, en general, de qualsevol delictes públic.

Totes les autoritats i funcionaris que tinguin coneixement d'aquestes dades estan obligats al més estricte i complet sigil respecte de les dades, llevat dels casos dels presumptes delictes esmentats, en què s'han de limitar a deduir el tant de culpa o a remetre al ministeri fiscal la relació circumstanciada dels fets instant-ne la persecució. Sense perjudici de les responsabilitats penals o civils que puguin correspondre, la infracció d'aquest particular deure de sigil es considera, sempre, falta disciplinària molt greu.

Segona.-S'introdueixen les modificacions següents en el text refós de la Llei de l'impost sobre transmissions patrimonials i actes jurídics documentats, aprovats pel Reial decret legislatiu 3050/1980, de 30 de desembre:

Primera.-A l'article 48.i.b), s'hi afegeix un número 19 amb el contingut següent:

«19. Els préstecs representats per pagarés, bons, obligacions i títols anàlegs emesos en sèrie, per un ter-

mini no superior a divuit mesos, pels quals se satisfaci una contraprestació establerta per diferència entre l'import satisfet en l'emissió i el compromès a reemborsar al venciment, quant a la modalitat de l'impost que recau sobre transmissions patrimonials oneroses. L'exempció s'estén, així mateix, a les transmissions posteriors d'aquests títols.»

Segona.—L'article 33 queda redactat en els termes següents:

«Article 33.1 Estan subjectes les lletres de canvi els documents que realitzin funció de gir o les supleixin, els resguards o certificats de dipòsit transmissibles, així com els pagarés, bons, obligacions i altres títols anàlegs emesos en sèrie, per un termini no superior a divuit mesos, representatius de capitals aliens pels quals se satisfaci una contraprestació establerta per diferència entre l'import satisfet per l'emissió i el compromès a reemborsar al venciment.

2. S'entén que un document fa la funció de gir quan acrediti tramesa de fons o signe equivalent d'un lloc a un altre, o impliqui una ordre de pagament, fins i tot en el mateix en què aquesta s'hagi donat, o hi figuri la clàusula "a l'ordre".»

Tercera.—L'article 34 queda redactat en els termes següents:

«Article 34.1 Està obligat al pagament el lliurador, llevat que la lletra de canvi s'hagi expedit a l'estranger, cas en què ho està el seu primer tenidor a Espanya.

2. Són subjectes passius del tribut que gravi els documents de gir o substitutius de les lletres de canvi, així com els resguards de dipòsit, i pagarés, bons, obligacions i títols anàlegs emesos en sèrie, les persones o entitats que els expedeixin.»

Quarta.—A l'article 36 s'afegeix un número 4, amb el contingut següent:

«4. En els pagarés, bons, obligacions i altres títols anàlegs, emesos en sèrie, representatius de capitals aliens, pels quals se satisfaci una contraprestació establerta per la diferència entre l'import satisfet en l'emissió i el compromès a reemborsar al venciment, la base està constituïda per l'import del capital que l'emissora es compromet a reemborsar.»

Cinquena.—A l'article 37 s'afegeix un número 4, amb el contingut següent:

«4. Els pagarés, bons, obligacions i altres títols anàlegs, emesos en sèrie per un termini no superior a divuit mesos, representatius de capitals aliens, pels quals se satisfaci una contraprestació establerta per la diferència entre l'import satisfet en l'emissió i el compromès a reemborsar al venciment, tributen al tipus de tres pessetes per cada mil o fracció, que s'ha de liquidar en metàl·lic.»

Tercera.—S'autoritza el Govern per modificar els tipus de retenció o d'ingrés a compte establerts en aquesta Llei.

Quarta.—1. Els títols hipotecaris a què es refereix la Llei 2/1981, de 25 de març, sobre regulació del mercat hipotecari, són transmissibles sense necessitat d'intervenció d'un fedatari públic, quan l'operació es realitzi a través d'una entitat financera de les que poden participar en el mercat hipotecari o d'un fons de regulació.

2. Per procedir a l'alienació o obtenir el reemborsament dels títols hipotecaris, se n'ha d'acreditar l'adquisició prèvia, a través de les entitats financeres esmentades a l'apartat anterior, o amb intervenció d'un fedatari públic.

3. Les entitats financeres autoritzades a participar en el mercat hipotecari i els fedataris públics que intervinguin en la transmissió dels títols hipotecaris estan obligats a complir respecte a aquests i els seus rendiments

les obligacions d'informació establertes a l'article novè i a la disposició adicional primera d'aquesta Llei.

4. El règim establert als apartats anteriors en matèria de transmissió, reemborsament i obligacions d'informació, s'aplica, igualment, als actius financers amb interès explícit, compresos a l'apartat 1 de l'article primer d'aquesta Llei, transmissibles sense necessitat d'intervenció d'un fedatari públic.

Cinquena.—L'article 34, número 14 del text refós de l'impost general sobre el trànsit de les empreses, aprovat pel Decret 3314/1966, de 29 de desembre, queda redactat de la manera següent:

14. Les operacions financeres següents:

a) Les operacions de préstecs, crèdit o dipòsit concertades o formalitzades en divises, així com els serveis realitzats per les entitats bancàries de crèdit o estalvi, directament relacionades amb les operacions esmentades.

b) Les operacions a què es refereixen els articles 3, 20, 21, 22, 24, 25, 26, 27 i 28 del Decret llei 18/1962, de 7 de juny.

c) Les operacions referents a l'adquisició, negociació o amortització de títols del deute públic de l'Estat o del Tresor o d'altres instruments de regulació monetària, realitzades per intermediaris financers subjectes al coeficient de caixa previst a la Llei 26/1983, de 26 de desembre.

d) Els avals i les garanties quan els concedeixin societats de garantia recíproca inscrites en el Registre especial del Ministeri d'Economia i Hisenda.

e) Les operacions realitzades per l'Institut de Crèdit Oficial, els fons d'administració dels quals té legalment encomanada l'esmentat organisme i les entitats oficials de crèdit. L'exempció no afecta les operacions en què s'hagi de repercutir l'impost a les esmentades entitats, que han de suportar la repercussió.

f) Els dipòsits i préstecs al Banco Hipotecario de España, Sociedad Anónima.

g) Els dipòsits i préstecs efectuats per les caixes rurals al Banco de Crédito Agrícola, Sociedad Anónima.

DISPOSICIÓ TRANSITÒRIA

1. Aquesta Llei s'aplica als rendiments d'actius financers meritats o obtinguts amb posterioritat a la seva entrada en vigor.

2. No obstant això, queden exclosos d'aquesta Llei els rendiments procedents d'actius financers, tipificats al paràgraf 2 de l'article primer d'aquesta norma, posats en circulació amb anterioritat al dia 7 de juliol de 1984.

Els procedents d'actius financers emesos entre aquesta data i la d'entrada en vigor de la Llei queden exclosos quan el termini de venciment sigui igual o inferior a un any.

Aquests actius tributen d'acord amb la normativa aplicable amb anterioritat a l'entrada en vigor d'aquesta Llei.

DISPOSICIÓ FINAL

El Govern ha de dictar les disposicions necessàries per al desplegament i l'aplicació d'aquesta Llei.

Aquesta Llei entra en vigor el mateix dia de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Per tant,

Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei i que la facin complir.

Palau de la Zarzuela, Madrid, 29 de maig de 1985.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
FELIPE GONZÁLEZ MÁRQUEZ